

5. Divulgació

Higini Anglès aconseguí portar la seu de l'Institut Español de Musicología a Barcelona. Aquest organisme, del que fou director, serví de pont al Pontificio Istituto di Musica Sacra a Roma, on fou president. Aquests càrrecs li permeteren continuar desenvolupant el gran treball de divulgació de la música catalana i espanyola arreu del món.

Quaerite et invenietis.

Cerqueu i trobareu.

(St. Mateu 7, 7)

6. Reconeixement

Al llarg de la seva vida comptà amb nombrosos nomenaments per formar part d'institucions tant nacionals com internacionals, la concessió de condecoracions, com la Gran Creu d'Isabel la Catòlica, i també homenatges diversos, com el del seu 70è aniversari.

Sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, ipsi veniat in mentem; proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet. Diuen que el més savi és aquell a qui espontàniament s'acudeix el que cal fer; el segon lloc és aquell que segueix les idees encertades d'un altre.

(Ciceró, *pro Cluentio*, 31, 84)

Perquè molts van confiar els seus tresors a una celebritat com Higini Anglès, van creure en el seu consell d'expert, es van sentir honorats de comptar amb el seu interès i molts manuscrits han pogut ser estudiats arran de les seves alertes.

Documents destacats

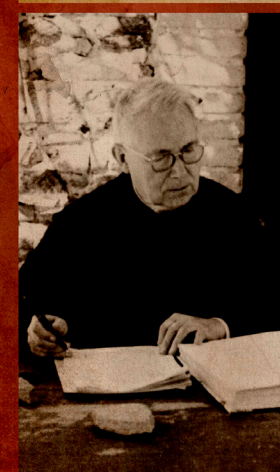
- H. Anglès. Carta a Felip Pedrell. Maspujols, 5/08/1912. (M 964/136).
- Consell de Pedagogia de la Mancomunitat de Catalunya. Comunicat d'acord. Barcelona, 29/05/1923. (Fons Higini Anglès). Subvenció per ampliar els estudis musicològics a Alemanya.
- Valentí Comellas, bisbe de Solsona. Carta a H. Anglès. Solsona, 20/03/1934. (M 7084/311). Recomanació a Mn. Anglès perquè es faci càrrec dels manuscrits de la Col·legiata de Verdú.
- H. Anglès. Còpia mecanoscrita de sol·licitud adreçada a Josep Maria Milà i Camps, president de la Diputació de Barcelona. Barcelona, 15/06/1939. (M 7260/32). Reincorporació com a cap de la Secció de Música de la BC.
- H. Anglès. Carta a Miquel Querol. Roma, 20/04/1948. (Fons Miquel Querol).
- Edward J. Dent. Carta a Higini Anglès. Cambridge, 8 d'agost de 1935. (M 7085/166).
- Fotografia dels participants en el Congrés de Música Sacra. Roma, 1950. (Fons Miquel Querol).
- Exlibris d'Higini Anglès. Sense data. (Fons Higini Anglès).
- Ràdio Barcelona. Entrevista a Higini Anglès, rector de L'Institut Pontificio di Musica Sacra de Roma, càrrec que ocupa des de fa 18 anys. Barcelona, 1965. (582 (RB)).

Composició fotogràfica: Oriol Miralles, BC

HIGINI ANGLÈS

Musicologia en estat pur

Del 16 de setembre al 15 d'octubre de 2019

Higini Anglès, pure

Biblioteca de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Horari de visita

De dilluns a divendres, de 9 h a 20 h
Dissabtes, de 9 h a 14 h

Biblioteca de Catalunya

Carrer de l'Hospital 56 - 08001 - Barcelona
Tel. 93 270 23 00 - A/e: bustia@bnc.cat

www.bnc.cat

Higini Anglès, musicologia en estat pur

En comptades ocasions podem trobar un personatge tan rellevant, en el nostre cas un musicòleg, que hagi estat tan influent, determinant, productiu i il·lustre com Higini Anglès i Pàmies (Maspujols, 1888–Roma, 1969), conegut popularment com a mossèn Anglès.

Enguany es commemora el 50è aniversari de la seva mort, una oportunitat excel·lent per recordar el seu treball ingent dins el camp de la musicologia, especialment en l'àmbit de la música medieval i renaixentista, així com el seu estudi reivindicatiu i modernitzador del cant gregorià.

És quasi impossible abastar la monumentalitat d'aquest treball per poder valorar el que ha significat. El catàleg de la Biblioteca de Catalunya permet fer-se una idea i ofereix la possibilitat d'aprofundir i endinsar-se en algun dels exemplars que publicà o bé recopilà al llarg de la seva vida.

Però per damunt de tot, la gran aportació d'Anglès ha estat la recuperació de patrimoni musical que, tal i com la història ha demostrat, no hagués perdurat si no fos per la seva salvaguarda, fins i tot anticipant-se a esdeveniments tan difícils i complexos com va ser la Guerra Civil.

Ara com ara, la seva figura i la seva obra continuen essent tot un referent internacional. Anglès ha estat envoltat de lloances. Tanmateix, dos aspectes han generat algun recel: per una banda, el seu afany d'aplegar manuscrits musicals per tal de recuperar-los i estudiar-los; i per l'altra, la seva presència imponent, que alimentà la llegenda de la sotana com a mitjà de transport de tresors localitzats.

Recentment, s'ha pogut completar bona part

de la descripció del seu fons personal. Aquesta mostra ofereix la possibilitat de conèixer alguns documents trobats i prou aclaridors de qui fou el primer bibliotecari i conservador de la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya, així com d'altres documents incorporats en els darrers anys, que permeten visibilitzar una empremadoria i un llegat que han esdevingut fonamentals.

Montserrat Molina i M. Rosa Montalt

Secció de Música de la BC

VITRINES

Instrumenta bonum faciunt bona sepe magistrum. Sovint els bons instruments fan bo el mestre.

(Aforisme medieval, Werner 106)

1. Aprenentatge

Higini Anglès realitzà els estudis religiosos al seminari de Tarragona i els de música i musicologia a Barcelona amb Felip Pedrell i Josep Barberà, que amplià posteriorment a Alemanya de la mà de Wilibald Gurlitt i Friedrich Ludwig, entre altres.

Quod latet, ignotum est. Ignoti nulla Cupido. El que és ocult, és ignorat. I ningú no desitja el que ignora.

(Ovidi, *Ars Amandi* 3, 397)

2. Salvaguarda del patrimoni

El càrrec al capdavant de la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya, primer com a

bibliotecari i després com a conservador, li va permetre recuperar i accedir a manuscrits musicals ja fossin originals o bé reproduccions.

Ne dubites, quum magna petis, impenderé parva. Si cerques grans profits, no escatimis petites despeses.

(Cató, *Dístics* 1,35)

3. Internacionalització

Amb Robert Gerhard, també bibliotecari de la Secció de Música de la BC, portaren el pes de l'organització del 3r Congrés de la SIM i el 14è Festival de la SIMC, celebrats a Barcelona l'abril de 1936, on s'hi aplegaren els musicòlegs i els compositors d'àmbit internacional més rellevants del moment.

Laborare est orare. Treballar ésregar.

(Màxima benedictina)

4. Mestratge

Exercí de mestre tant en el camp religiós com el musicològic. Deixà empremta a institucions com l'Escola Montessori, l'Escola Blanquerna, el Conservatori Superior de Música del Liceu, la Universitat de Barcelona o el Ma. Ward-Gymnasium a Nymphenburg (Alemanya). També requeriren els seus coneixements institucions com l'IEC, el CSIC o la Reial Acadèmia de Bones Lletres, entre d'altres.

Ipsa scientia potestas est. Saber és, en sí, poder.

(Bacon, *Meditationes sacrae, De Haeresibus*)